

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1285/2014
29.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због кривичног дела омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката В.Д. из З., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2К 529/13 од 05.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 483/14 од 03.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката В.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину 2К 529/13 од 05.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 483/14 од 03.09.2014. године као неоснован у односу на повреде кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину 2К 529/13 од 05.02.2014. године, окривљени С.С. оглашен је кривим, изреком под тачком 1. за кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног законика (КЗ) за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 2-две године и изреком под тачком 2. за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 3-три месеца и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 2-две године и 2-два месеца. Истом пресудом, окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 2.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док трошкова кривичног поступка није било и према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то једне ручно прављене цигарете ... са сасушеном биљном масом укупне бруто тежине

0,79 грама и сасушена биљна маса бруто тежине 0,87 грама, 1,50 грама и 1,24 грама, за коју је вештачењем утврђено да представља опојну дрогу ..., који предмети се након правноснажности пресуде имају уништити.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 483/14 од 03.09.2014. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног С.С. и пресуду Основног суда у Зрењанину број К 529/13 од 05.02.2014. године, потврдио.

Бранилац окр. С.С., адв. В.Д., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд својом пресудом усвоји захтев за заштиту законитости као основан и укине пресуде Основног суда у Зрењанину К 529/13 од 05.02.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 483/14 од 03.09.2014. године и предмет врати на поновни поступак и одлуку, као и са предлогом да се у складу са одредбом члана 488. став 3. ЗКП одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.С., адв. В.Д., је неоснован у делу који се односи на повреде кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, тиме што се другостепени суд у својој пресуди позива на незаконито прибављене доказе на којима се по одредбама ЗКП пресуда не може заснивати, и то на исказ окривљеног дат у истрази 21.02.2013. године, без присуства браниоца иако је окривљеном стављено на терет кривично дело за које је по закону одбрана била обавезна, као и на исказ сведока Б.С. и Ж.М. од 28.03.2013. године, који су дати у ситуацији непостојања процесне претпоставке да у одбрани окривљеног буде ангажован адвокат-бранилац.

Ово из разлога што окривљеном у предметном кривичном поступку није стављено на терет кривично дело за које се по закону може изрећи казна затвора преко 10 година, што је услов за обавезну одбрану, односно да окривљени мора имати браниоца већ приликом првог саслушања у смислу члана 71. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр. 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/08, 72/09 и 76/10) који је примењиван у време саслушања окривљеног и поменутих сведока у истрази и према којем се оцењује законитост тих процесних радњи, сходно одредби члана 604. став 1. ЗКП. Имајући предње у виду и да се окривљени, након што је од стране истражног судије пре давања исказа од 21.02.2013. године поучен о праву

да узме браниоца, изричито изјаснио да неће ангажовати браниоца, неосновано се битна повреда одредаба кривичног поступка о којој је реч у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног истиче и у вези са чињеницом да окривљени није имао браниоца у време саслушања у истрази сведока Б.С. и Ж.М.

Не могу се прихватити као основани ни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наиме, да у односу на кривично дело омогућавање уживања опојних дрога из члана 247. став 2. у вези са ставом 1. КЗ првостепена и другостепена пресуда не садрже радњу која би представљала биће тог кривичног дела и да је радња окривљеног утврђена искључиво као радња држања опојне дроге, те да то произилази из навода у другостепеној пресуди да је окривљени „држао у руци запаљени ..., док је са колегом прилазио сведоцима“, а која радња не представља обележје кривичног дела из члана 247. КЗ, како погрешно сматрају првостепени и другостепени суд, већ кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ.

Према чињеничном опису дела у изреци под тачком 1. и у образложењу на страни 8 став четврти првостепене пресуде, окривљени је критичном приликом сведоцима Б.С. и Ж.М. дао на уживање запаљени ...-ручно прављену цигарету од опојне дроге ..., која радња, према правилној оцени првостепеног суда, прихваћеној од стране другостепеног суда (страна 3 став последњи другостепене пресуде), представља радњу омогућавања уживања опојне дроге предузету према више лица и која, уз постојање захтеваног субјективног односа окривљеног према делу, чини обележје кривичног дела из члана 247. став 2. у вези са ставом 1. КЗ. Стога је правном квалификацијом ове радње окривљеног по наведеној законској одредби, у побијаној правноснажној пресуди, насупротив наводима захтева браниоца окривљеног, правилно примењен кривични закон.

Наводима захтева да је у односу на догађај описан под тачком 1. изреке првостепене пресуде утврђена искључиво радња окривљеног држања опојне дроге, што је супротно утврђењу релевантних чињеница предметног догађаја у правноснажној пресуди, као и наводима да судови чињенице које не указују ни на сумњу да је окривљени учинио инкриминисане радње цене на штету окривљеног, којима се у суштини указује на погрешну оцену суда исказа сведока Б.С. и Ж.М., оспорава се правилност чињеничног стања утврђеног у побијаној правноснажној пресуди, што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно браниоца окривљеног. Зато је захтев браниоца окр. С.С. у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева истиче и повреду претпоставке невиности гарантоване чланом 34. став 3. Устава Републике Србије и чланом 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, која је према наводима захтева учињена оценом у другостепеној пресуди чињенице да сведоци Б.С. и Ж.М. у истрази нису спомињали да им је предметни ... дао неки други момак, као околности која указује да је окривљени сведоцима дао предметни ...

Према одредби члана 484. ЗКП, у случају истицања у захтеву за заштиту законитости повреде или ускраћивања људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, у смислу члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је та повреда утврђена. Како бранилац окр. С.С. у захтеву за заштиту законитости не помиње постојање такве одлуке, нити исту прилаже, то предметни захтев у делу у којем је поднет из разлога повреде људског права због повреде претпоставке невиности нема прописан садржај, у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) (у вези са чланом 485. став 4.) и тачка 3) (у вези са чланом 484.) ЗКП у делу у којем је захтев одбачен.

**Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић,с.р.**